

**ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA
OCHRONY ŚRODOWISKA W GDAŃSKU**

z dnia ... *23 czerwca* 2021 roku
w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych dla ruchu pieszego
w rezerwacie przyrody „Bielawa”

Na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098), zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Wyznacza się następujące szlaki udostępnione dla ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Bielawa”:

- 1) szlak nr 1 przebiega w południowo – wschodniej części rezerwatu po działkach ewidencyjnych nr 159/2, 59 obręb Sulicice oraz 536, 535, 532/5 obręb Sławoszyno, gmina Krokowa;
- 2) szlak nr 2 przebiega w zachodniej części rezerwatu po działce ewidencyjnej 448/18 obręb Sławoszyno, gmina Krokowa.

2. Przebieg szlaków przedstawia załącznik do zarządzenia.

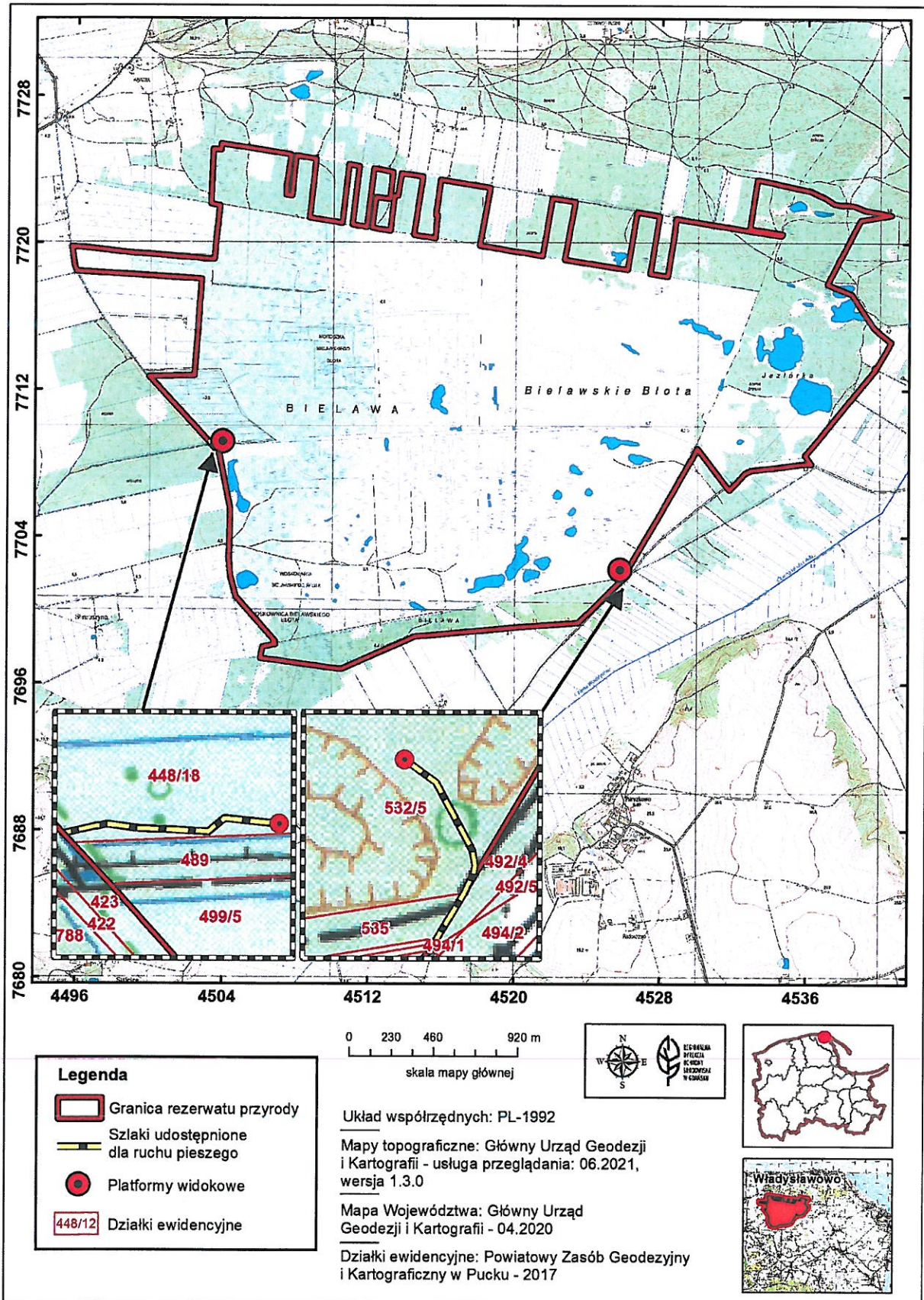
§ 2. Traci moc Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 31 października 2016 r. w sprawie wyznaczenia szlaku udostępnionego do ruchu pieszego w rezerwacie przyrody „Bielawa”.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Gdańsku

Radosław Iwiński

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody udostępnienie rezerwatu przyrody do ruchu pieszego następuje po wyznaczeniu szlaku przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

Zgodnie z rozporządzeniem Nr 8/2005 Wojewody Pomorskiego z dnia 30 maja 2005 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Bielawa" (Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 59 poz. 1110) celem ochrony rezerwatu jest zachowanie torfowiska wysokiego typu bałtyckiego z charakterystyczną roślinnością, stanowiącego ostoję ptactwa wodno-błotnego. Rezerwat przyrody „Bielawa” obejmuje rozległy kompleks torfowisk i wrzosowisk, niewielkich jezior, lasów i borów, pełniących funkcję miejsc rozrodu, lęgów, żerowisk i noclegowisk dla wielu cennych gatunków zwierząt ginących, zagrożonych i podlegających prawnej ochronie. Szczególne znaczenie ma dla ptactwa wodno-błotnego, dla ptaków szponiastych oraz dla ptaków wędrownych, dla których stanowi strategicznie ważne miejsce wypoczynku i regeneracji sił na ich trasie migracyjnej wzdłuż wybrzeża Bałtyku. Wysoką wartość przyrodniczą stanowi tu podmokły otwarty krajobraz torfowisk i wilgotnych wrzosowisk, zanikających w skali regionu, kraju i Europy.

Jednocześnie rezerwat przyrody „Bielawa” leży w strefie wybrzeża objętej silną presją turystyczną. Dotyczy to w szczególności sezonu turystycznego, który przypada na ciepłą połowę roku i pokrywa się z okresem rozrodczym zwierząt, w tym z okresem lęgowym ptaków. Bliskość znanych miejscowości wypoczynkowych powoduje duże zainteresowanie tym obszarem i intensywną, niekontrolowaną penetrację. Silna antropopresja, jak i wynikające z niej zagrożenia pożarowe, zmniejszają szansę na utrzymanie trwałości populacji gatunków zasiedlających rezerwat (np. żurawia *Grus grus* czy lelka zwyczajnego *Caprimulgus europaeus*).

Z powyższych powodów, a także z uwagi na wyniki wieloletnich obserwacji zachowania zwierząt zamieszkujących ten obszar przyjęto strategię, w której warunkiem udostępnienia szlaków w rezerwacie przyrody „Bielawa” jest ich odpowiednie oznakowanie i wyposażenie w infrastrukturę ukierunkowującą ruch turystyczny oraz usytuowanie szlaków w pobliżu granicy rezerwatu w miejscach osłoniętych i oddalonych od koncentracji miejsc rozrodu lub lęgów gatunków wrażliwych, z pozostawieniem wnętrza wolnego od ludzkiej penetracji. Udostępnione szlaki wyznacza się na obrzeżach rezerwatu, w miejscach pod osłoną drzew, umożliwiającą obserwowanie zwierząt znajdujących się na otwartej przestrzeni, co ograniczy ingerencję człowieka. Szlaki znajdują się z daleka od miejsc rozrodu i lęgów gatunków wrażliwych. Na ich końcach znajdują się platformy widokowe.

Niniejsze zarządzenie stanowi wypełnienie delegacji ustawowej do udostępnienia rezerwatu wskazanej w art. 15 ust. 1 pkt 15 ustawy o ochronie przyrody.